

IRKÇI, GERİCİ, PİYASACI

4+4+4'E KARŞI

ÇOCUKLARIMIZA, OKULLARIMIZA, GELECEĞİMİZE

SAHİP ÇIKIYORUZ!

EĞİTİM SEN
Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası

IRKÇI, GERİCİ, PİYASACI 4+4+4 SORUNLU EĞİTİM SİSTEMİNE TESLİM OLMAYACAĞIZ!
ÇOCUKLARIMIZA, OKULLARIMIZA, GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ!

ZORUNLU EĞİTİM GERÇEK ANLAMıyla 12 YILA ÇIKARILMIYOR

İLKOKULA BAŞLAMA YAŞININ 60-72 AY OLMASININ
HİÇBİR BİLİMSEL DAYANAĞI YOKTUR

OKULLARIN DAĞITILIP DÖNÜŞÜTÜRÜLMESİ
ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLER İÇİN SÜRGÜN DEMEKTİR!

4+4+4 ÖĞRETMENLERE SÜRGÜN, NORM FAZLASI, HAK GASPLARI
DEMEKTİR

TAYİN VE ATAMALARDA ÖĞRETMENLERİN KAZANILMIŞ HAKLARI
ELİNDEN ALINMAKTADIR

SEÇMELİ OLAN BAZI DERSLER FİİLEN ZORUNLU OLACAK VE BU
DERSLERİ SEÇMEYEN ÖĞRENCİLER DIŞLANACAKTIR

TEMEL AMAÇ EĞİTİMLİ, UCUZ VE İTAATKAR İŞGÜCÜ
YETİŞTİRMEKTİR

ÇOCUKLAR ERKEN YAŞTA DERSHANEYE GİTMEK ZORUNDA
KALACAKTIR

EĞİTİMDE TİCARİLEŞTİRME UYGULAMALARI HIZLA ARTIYOR

FATİH PROJESİ: AKP'NİN RANT PROJESİDİR

EĞİTİM SEN, AKP'NİN YENİ EĞİTİM DÜZENİNE SESSİZ VE TEPKİSİZ
KALMAYACAKTIR

IRKÇI, GERİCİ, PİYASACI 4+4+4 SORUNLU EĞİTİM SİSTEMİNE TESLİM OLMAYACAĞIZ! ÇOCUKLARIMIZA, OKULLARIMIZA, GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ!

Başbakan'ın "Dindar nesil yetiştirmek istiyoruz" söylemlerinden hemen sonra gündeme gelen zorunlu eğitimin kendi içinde kademelendirilerek 12 yıla çıkarılması girişimleri, başta sendikamız Eğitim Sen olmak üzere, eğitim bilimciler, üniversitelerin eğitim fakülteleri ve toplumun geniş kesiminin bütün itirazlara rağmen yasalaşmıştır.

AKP hükümeti, zorunlu eğitimin süresini arttırma bahanesiyle, temel eğitimi 4+4+4 şeklinde kademelendirerek, eğitim sistemini kendi siyasal ve ideolojik amaçlarına uygun bir şekilde biçimlendirmek için en önemli adımı atmıştır.

2012-2013 Eğitim-Öğretim Yılı'ndan itibaren uygulanacak olan 4+4+4 kademeli eğitim uygulaması, toplumun ve gelecek kuşakların bizzat eğitim sistemi üzerinden ve AKP'nin belirlediği kurallar etrafında yeniden şekillendirilmesini öngörmektedir.

12 yıl kademeli eğitim, milyonlarca öğrenci başta olmak üzere, tüm toplum kesimlerini yakından ilgilendiriyor. 4+4+4 kademeli eğitim düzenlemesinin yasalaşmış olması, her şeyin bittiği anlamına gelmemektedir. Eğitim sisteminde yaşanan ticarileştirme uygulamaları ve eğitimi dinselleştirme adımlarının en önemli hamlesi olan yeni eğitim sistemine karşı toplumun en geniş kesimleri ile birlikte yürütülecek birleşik bir mücadele hattının oluşturulması, "herkese eşit, parasız, laik, bilimsel ve anadilinde eğitim" mücadelesinin güçlenmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Okul Kapıları Yeni Eğitim Yılında Büyük Bir Kaosa Açılacaktır

4+4+4 kademeli eğitim sistemi, yeni eğitim öğretim yılından itibaren uygulanacaktır. Ancak okulların açılmasına sayılı günler kala 4+4+4 kademeli eğitim ile ilgili olarak pek çok konuda yaşanan belirsizlik, öğrencilerin, öğretmenlerin, velilerin, okul yönetimlerinin ve toplumun büyük bir bölümünün kafasını karıştırmaktadır. Okul kapıları yeni eğitim-öğretim yılında büyük bir kaosa açılacaktır. Eğitimde yaşanacak kaosun tek sorumlusu, eğitim gibi önemli bir alanda dayatmayla değişiklik yapan AKP iktidarındır. Dolayısıyla yaşanacak kaos ortamından olumsuz etkilenecek toplumun geniş kesimlerinin ve onların örgütlü güçlerinin yaşanacak olumsuzluklara karşı uyanık olması ve ortak talepler etrafında birlikte hareket ederek sürece emekçiler cephesinden müdahale etmesi hem görev hem de zorunluluktur.

5 yaşındaki çocuklarımızın zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik açıdan hazır olmadıkları ilkokula zorla gönderilmesine,

Eğitimin her kademesinin paralı hale getirilmesine,

Okullarımızın dağıtılıp dönüştürülerek öğretmen ve öğrencilerimizin sürgün edilmesine, Velilerimizin okul servislerine mahkum edilmesine,

Irkçı-gerici eğitime,

Zorunlu-seçmeli din dersleriyle eğitimin her kademesinin imam hatipleştirilmesine,

Zorunlu din dersi dayatmasına ve anadilinde eğitim talebinin yok sayılmasına,

Örgün eğitim dışına ve mesleğe erken yönlendirme ile çocuk emeği sömürüsüne,

Örgün eğitim dışı eğitim uygulaması ile kız çocuklarının eve kapatılmasına, çocuk gelinlere,

Dindar ve kindar nesil yetiştirilmesine,

Karşı çocuklarımıza, okullarımıza, geleceğimize sahip çıkıyoruz!

ZORUNLU EĞİTİM GERÇEK ANLAMıyla 12 YILA ÇIKARILMIYOR

Zorunlu eğitimin 8 yıldan kademeli olarak 12 yıla çıkarılması, ilk bakışta daha fazla çocuk ve gencin eğitim sürecine girmesi gibi görünse de bu durum gerçeği yansıtmamaktadır. 4+4+4 sistemi son dört yıllık eğitimi, örgün eğitimin dışına (yaygın eğitim, açık lise vb.) çıkarmaktadır. Böylece özellikle erken yaşta mesleğe yönlendirilip, çalışma hayatına girmeye zorlanan çocuklar açısından olumsuz sonuçlar ortaya çıkacaktır.

- Zorunlu eğitimin süresinin arttırılması, ilgili yaş grubundaki herkesin okula gitmesi anlamına gelmemektedir.
- Türkiye’de 5 yıllık zorunlu eğitim döneminde ortalama eğitim süresi 3,5 yıl iken, 8 yıllık kesintisiz zorunlu eğitimde tüm çabalara rağmen ortalama eğitim süresi 6,2 yıla çıkarılabilmektedir.
- Milli Eğitim Bakanlığı, 4+4+4 düzenlemesi ile zorunlu eğitimin 12 yıla çıkarıldığını iddia etse de ilk dört yılın ardından kesintili eğitimin başlaması, zorunlu eğitimin gerçek anlamda 4 yıla indirildiğini göstermektedir.
- Bir taraftan örgün eğitimin 12 yıl zorunlu olacağı iddia edilirken, diğer taraftan lise eğitiminin örgün eğitim dışına çıkarılması büyük bir çelişkidir, yalandır.
- Meslek ortaokullarının açılması ile birlikte çocuk emeği sömürüsü artacaktır. Kamuoyunda “torba yasa” olarak bilinen yasa ile çıraklık yaşının 11’e indirilmesi, işyerlerinde çalıştırılacak stajyerlere getiren sınırlamanın kaldırılması, ağır ve tehlikeli işlerde çalışma yaşına getirilen sınırlamanın İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası ile kaldırılması bu sömürüyü yaygınlaştıracaktır.
- Çocukların son dört yıllık eğitimde örgün eğitimin dışına çıkarak diploma almasının önünün açılması, kız çocukları ve yoksul halk çocukları için kader olarak dayatılmaktadır.
- Bu sistemde örgün eğitimle ilişkisi ilk kesilecekler yoksul halk çocukları olacaktır.
- Erken yaşta örgün eğitimden koparılan kız çocukları hızla cinsiyetçi işbölümünün gereği olan işlere yönelecektir. (Ev işleri, yaşlı bakımı, çocuk bakımı vb.) Ve tabi ki bacasız fabrikalarda (Ev eksenli işler, merdiven altı atölyeler) çocuk kadın emeği her zaman yer bulacaktır.

İLKOKULA BAŞLAMA YAŞININ 60-72 AY OLMASININ HİÇBİR BİLİMSEL DAYANAĞI YOKTUR

Gelişim dönemi açısından henüz oyun çağında bulunan 60-66 aylık çocuğun okulöncesi eğitim almadan ilkokul disiplinine girmesi, çocuklarımızın ruhsal, duyuşsal ve bilişsel gelişimini sekteye uğratarak yıllarca sürecektir olan akademik hayatı açısından olumsuz sonuçlar doğuracaktır.

5 Yaş Çocuğu Zihinsel, Fiziksel, Sosyal ve Psikolojik Açidan İlkokula Henüz Hazır Değildir

Çocuğun okul eğitimine katılabilmesi için gerekli sosyal, duygusal, bilişsel, dil ve motor gelişimi 6 yaştan (72 ay) önce tamamlanmaz. Bu bilimsel ortam dışında kalan çok az çocuk vardır.

Çocukların Bu Gelişimleri Tamamlanmadan İlkokul 1. Sınıfa Başlamaları Ruh Sağlığını Pek Çok Yönden Olumsuz Olarak Etkileyecektir:

Ayrılık kaygısı rahatsızlığı görülecektir.

5 yaş çocuklarında dikkat süresi kısadır. Dikkatlerini derse (40 dakika) vermeleri mümkün değildir. Bu nedenle yaşayacakları dikkat dağınıklığı, dinleme bozukluğu olarak adlandırılacaktır. Bu durum çocuğun ileriki yaşlarda eğitim yaşantısını olumsuz etkileyecektir.

Dürtü kontrolü 5 yaşındaki bir çocukta tam gelişmediğinden davranışlarının kontrolünü sağlamakta zorlanacak, sınıfta sırasında bekleyemeyecek ve ilkokulda uyması gereken kurallara uymakta güçlük çekebilecektir.

Beş yaşından önce el-göz koordinasyonunun, ince motor becerilerin, işlemsel düşüncenin tam gelişmemiş olması, soyut düşüncenin yetersizliği ve dikkati sürdürmedeki güçlükler nedeniyle bu yaştaki çocuklar öğrenme becerilerinde zorlanacaklardır.

Bu yaştaki çocukların okul programları kapsamında beklenen kazanımları karşılamamaları nedeniyle, başarısızlık olarak yorumlanacak ve gereksiz olarak 'zeka geriliği', 'öğrenme güçlüğü' veya 'dikkat eksikliği' olduğu gibi tanımlara maruz kalacaktır.

Eğitime Başlama Yaşını Aşağıya İndirmenin Önemli Bir Sonucu, Kendini Başarısız Görerek Büyüyen ve Dolayısıyla Kendine Güvensiz ve Başarılı Olabileceğine İnanıcı Kalmamış Nesiller Yetiştirmek Demektir

60 ile 83 ay aralığındaki çocukların aynı sınıfta eğitime alınması sonucu, 72-83 aylık çocukların gelişimsel özellikleri bakımından doğal olarak 60-66 ay arasındakilere göre çok önde olacak, onlardan daha hızlı öğrenecek, beklenenleri daha kolay yerine getirecektir.

60-66 aydaki çocuklar duyuşsal ve bilişsel gelişim farkından dolayı zorunlu olarak sınıfın daha başarısız ve geriden gelen grubunu oluşturacaklardır, yani bu grup daha okula başlarken başarısızlık duygusuna mahkum edilecek; bu duygu çocukların daha sonraları da kendilerine güven duymalarını engelleyecektir.

Okulöncesi eğitimi almadan ilkokul sıralarına oturtulan çocuklarımızda "okul korkusu" ve "okula gitmek istememe" gibi sorunlar ortaya çıkacaktır.

Okulların Maddi Koşulları, Sıraları, Tuvaletleri, Tahtaları Bu Denli Küçük Çocuklar İçin Hazır Değildir

Milli Eğitim Bakanlığı, okullarda ve müfredatta hiçbir hazırlık yapmadan uygulamayı başlatmaktadır.

Okuldaki sıralar, tahta, klozetler, kapılar, lavabolar, merdiven basamakları vb. tüm araç gereçlerin 5-5,5 yaş grubuna uygun ve onlar için güvenli hale getirilmeden atılacak her adım, okulda lavabonun üzerine düşmesi nedeniyle hayatını kaybeden Efe Boz gibi örneklerin artmasına neden olabilecektir.

Veliler de Öğretmenler de Endişelidir

İlköğretim öğretmenleri, 5 yaş çocuklarla çalışmaya ve aralarında 2 yaş fark olan iki farklı grubu aynı sınıf ortamı içinde eğitmeye hazır değildir. Bu sınıflar köy okullarındaki her yaştan 1-2 çocuğun bulunduğu sınıflarda çok daha farklı olacaktır.

Birçok veli, pedagojik olarak henüz ilkokul çağına gelmemiş çocuğunu okula göndermek istememektedir. Milli Eğitim Bakanlığı, bu uygulamanın yanlışlığını ve sakıncalarını görmek ve çözüm aramak yerine "çocuğunu okula göndermek istemeyen nörologlardan ya da psikiyatlardan 'Çocuk zihnen okula başlamaya uygun değildir' şeklinde rapor almak zorundadır" diyerek eğitim gibi önemli bir alanda yaşanan böylesine önemli bir sorunu doğrudan doktorlara havale etmiştir.

**ÇOCUĞUNUZ İÇİN,
Tüm Bu Bilimsel Gerekçelerle
5 Yaşındaki Çocuğunuzu
İlkokula Değil, Anaokuluna
GÖNDERİN!**

**OKULLARIN DAĞITILIP DÖNÜŞTÜRÜLMESİ
ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLER İÇİN SÜRGÜN DEMEKTİR!**

4+4+4 diye formüle edilen "sorunlu" eğitim sistemi öğretmen ve öğrenciler için sorunlarına yeni sorunlar eklemiş, yeni bir çileye dönüşmüştür. Okulları ilkokul-ortaokul ve imam hatip ortaokulu olarak dönüştüren yasa, AKP iktidarının kendi siyasi ihtiyaçları açısında fırsata; öğretmen ve öğrenciler için sürgüne dönüşmüştür.

Okulların ilkokul-ortaokul ve imam hatip ortaokulu olarak dönüştürülmesi sonucunda, çok sayıda öğrenci okulundan ve okul çevresinden zorunlu olarak kopartılıp, oturduğu yerden uzakta farklı okullara yönlendirilmiştir.

Bu durum, aileler için "servis ücreti" gibi yeni bir harcama kalemi ve öğrenciler için kaçınılmaz olarak zorlanacakları yeni bir "zorunlu uyum" süreci anlamına gelmektedir.

Çocuklarını uzaktaki bir okula göndermek zorunda kalan ve servis parası veremeyecek durumda olan veliler çocuklarının güvenliğini sağlama sorunu ile karşı karşıya kalacaktır.

Çalışan veliler, özellikle kadın veliler için bu sürgün, çalışma yaşamından koparılma anlamına gelecektir.

4+4+4 ÖĞRETMENLERE SÜRGÜN, NORM FAZLASI, HAK GASPLARI DEMEKTİR

AKP iktidarı 4+4+4 yasasını gündeme getirdiğinde, tüm itirazlarımıza, yasanın yaratacağı mağduriyetler konusunda uyarmamıza rağmen bildiğini okumaya devam etmiştir. İktidar 4+4+4 ile hiçbir öğretmen, öğrenci ve velinin mağdur olmayacağını, itiraz edenlerin pedagojik değil ideolojik davrandığını iddia etmiştir. Ancak yasa binlerce öğretmenimizi mağdur etmiştir.

İlkokul-ortaokul ayrımının bir sonucu olarak çok sayıda sınıf ve bazı branş öğretmenleri norm fazlası durumuna düşmüştür.

İl içi ve iller arası atamalarda büyük bir kaos yaşanmakta, ilkokullarda norm fazlası öğretmenler sorunu öne çıkarken, ortaokullarda çeşitli branşlarda ders saatlerinin artması nedeniyle ciddi öğretmen açıkları gündeme gelmektedir.

Haftalık ders yükü artmıştır.

4+4+4 ile ilköğretim okullarının ilkokul ve ortaokul olarak ayrılması, okulların dönüştürülmesi, nedeniyle çok sayıda okulun rehber öğretmensiz kalacak olması bir diğer dikkat çekici sorundur.

4. sınıflara din kültürü ve ahlak bilgisi branş öğretmeni girerken; müzik, beden eğitimi, görsel sanatlar gibi derslere branş öğretmenlerinin girmesi engellenmiştir.

TAYİN VE ATAMALARDA ÖĞRETMENLERİN KAZANILMIŞ HAKLARI ELİNDEN ALINMAKTADIR

4+4+4 kademeli eğitim sistemi yüzünden, birçok okul sınıf ve branş öğretmeni olmadan 2012-2013 Eğitim-Öğretim yılına başlamak zorunda kalacaktır. Okulların açılmasına sayılı zaman kaldığı bugünlerde, hangi okulda göreve başlayacağını bilemeyen çok sayıda öğretmen, tayinlerini en yakın okula aldirmaya çalışsa da bu konuda tam bir karmaşa söz konusudur.

Öğretmenlerin atama ve yer değiştirme yönetmeliği ile daha önce 25 olan tercih hakkı, yeni yayımlanan kılavuz ile 5'e düşürülmüştür. Bu durum, birçok öğretmenin atama dışında kalmasına neden olmuş ve ciddi mağduriyetler yaratmıştır.

Öğretmenlerin il içi yer değiştirme kılavuzunda, isteğe bağlı yer değiştirmesi yapılan öğretmenlerin, iller arasında yer değiştirmeye başvuruda bulunması engellenmiş, sadece il içinde ataması yapılamayanların iller arası yer değiştirme başvurusunda bulunabilecekleri belirtilerek başka bir mağduriyet yaratılmıştır.

Bakanlığın hazırladığı kılavuza göre il içi yer değiştirme ile görev yeri değiştirilen öğretmenler, özür durumundan tekrar yer değiştirme isteğinde de bulunamayacaktır. Atamalarının yapıldığı tarihten sonra özür durumu oluşanlar dışında, bu durumda bulunan öğretmenlerin özür durumundan yer değiştirmeye bir sonraki yıl başvuracak olması, parçalanmış öğretmen aileleri sorununun bu yıl artarak süreceğini göstermektedir.

Öğretmenlerin il içi yer değiştirme kılavuzuna göre 632 sayılı KHK'nın yürürlüğe girmesinden önce KPSS sonucuna göre atanan öğretmenlerin önemli bir bölümü yer değiştirme isteğinde bulunamayacaktır.

Milli Eğitim Bakanlığı, sınava girerek başarılı olmuş ve sınav başarıları nedeniyle kadrolu öğretmenliğe atanmış binlerce öğretmeni ısrarla yok saymakta, yer değiştirme de dahil olmak üzere bir dizi haktan yararlanmasını fiilen engellemektedir.

SEÇMELİ OLAN BAZI DERSLER FİİLEN ZORUNLU OLACAK VE BU DERSLERİ SEÇMEYEN ÖĞRENCİLER DIŞLANACAKTIR

Milli Eğitim Bakanlığı, imam hatip ortaokulları ile diğer okullar arasında zorunlu dersler anlamında bir farklılık olmayacağı, farkın seçmeli derslerde olacağını belirtmekte ve Hz. Muhammed'in Hayatı ve Kuran-ı Kerim derslerinin ortak olacağını söylemektedir. Ancak, imam hatip okulları ve diğer okullar arasında bir fark olmaması, imam hatiplerin orta bölümlerinin açılması "bilimsel ve pedagojik gerekçeler" ile değil; tamamen siyasal iktidarın kendi siyasal-ideolojik yaklaşımının bir sonucu olarak ortaya çıkmış olduğunu bir kez daha göstermektedir.

AKP, Seçmeli Dersler Üzerinden Dindar Nesil Yetiştirmek İstiyor

Din dersi üzerinden bugüne kadar yaratılan ayrımcı uygulamaların çok daha fazlasının örneklerini önümüzdeki dönemde görmemiz mümkündür. Eğitim sisteminin çocuk ve gençlerin eğitim ihtiyacından çok "dindar nesil yetiştirmek" amacıyla yapıldığı düşünüldüğünde bu hiç şaşırtıcı bir durum değildir.

- Milli Eğitim Bakanlığı, her ne kadar Kuran-ı Kerim ve Hz Muhammed'in Hayatı derslerinin seçmeli olduğunu iddia etse de özellikle taşrada söz konusu derslerin "zorunlu seçmeli" hale gelmesi kaçınılmazdır.
- Seçmeli dersler ile "Bireylerin demokratik hak ve taleplerine sınırlama değil, seçme hakkı sağlayarak bireylere ilgi, istek ve yeteneklerine uygun bir eğitim alma imkanı tanıdığı" iddia edilse de yasa ile öğrencinin ilgi ve yeteneklerine sınırlama getirilmiştir.
- Zorunlu seçmeli din dersleriyle, eğitimin her kademesi imam hatipleştirilmektedir.

Zorunlu Din Dersinin Kaldırılması ve Anadilinde Eğitim Talepleri 4+4+4 ile Yok Sayılmaktadır

- AİHM ve Danıştay'ın kararlarına rağmen zorunlu din dersi uygulamasına ısrarla devam edilmesi ve zorunlu din dersi almak istemeyen çocukların bu dersi almaya zorlanması Alevi yurttaşları yok sayarak toplumun tek tipleştirilmesindeki ısrardır.
- Eğitim biliminin ve temel insan haklarının en önemli ilkesi "anadilinde eğitim talebi" yok sayılmaktadır.
- Çocukların eğitim-öğretim sürecinde, fiziksel ve bilişsel olarak sağlıklı bir gelişim sürecinin koşulu ve eğitim biliminin en temel ilkesi olan anadilinde eğitim konusunda somut bir adım atılmamış olması ile toplumsal talepler yok sayılmakta, asimilasyon politikalarında ısrarcı davranılmaktadır.

Başbakanın Gözbebeği İmam Hatipler İçin Tüm Olanaklar Seferber Edilirken, " Parasız, Laik, Bilimsel, Anadilinde Eğitim" Tamamen Ortadan Kaldırılmaktadır

- Okulların dönüştürülmesi sürecinde ülke genelinde 673 imam hatip ortaokulu oluşturulmuştur. İmam hatip ortaokullarının 321'i bağımsız, 146'sı imam hatip liseleri bünyesinde, 206'sı diğer okulların içinde açılmıştır.
- Hatta bazı ilçelerde İlçe Milli Eğitim Müdürlükleri, özellikle yeni açılan imam hatip okullarına başvuruları artırmak için devletin bütün imkanlarını seferber etmiştir. Örneğin Tekirdağ Hayrabolu'da, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün ilçenin dört bir yanında astığı ilanlarla imam hatiplere kayıt yaptırılan öğrencilerin yol, yemek ve eğitim masraflarının müdürlükçe karşılanacağı açıklanmıştır. Özellikle yoksul aileler açısından düşünüldüğünde, bilinçli olarak yaratılan yoksulluk üzerinden ailelerin çocuklarını imam hatip okullarına göndermesi söz konusu olacaktır. Ayrıca diğer okullarda e-kayıt üzerinden velilere 'torpil' mekanizmalarına, adres değişikliğine zorlarken imam hatip ortaokullarında bu koşul aranmamaktadır.

TEMEL AMAÇ EĞİTİMLİ, UCUZ VE İTAATKAR İŞGÜCÜ YETİŞTİRMEKTİR

AKP hükümeti tarafından eğitim sisteminin kademeli ve kesintili hale getirilmesinin emek piyasaları üzerinde ciddi etkilerinin olması planlanmıştır. Dört yıllık birinci kademe sonrasında “mesleğe yönlendirme” adı altında çocukların çıraklık veya staj uygulamaları çerçevesinde doğrudan ve erken çağda işgücü piyasası içine çekilmesi planlanmaktadır.

Erken yaşta mesleğe yönlendirme ile çocukların okul ortamlarının dışına çıkarak ucuz ve niteliksiz işgücü kaynağı haline dönüşmelerine zemin hazırlanmıştır.

İşletmeler önceden çalışan sayısının ancak yüzde 10’u kadar stajyer öğrenci çalıştırabiliyorken, yasa değişikliğiyle bu sınırlama tamamen kaldırılmış ve çocuk emeği sömürsünün sınırları genişletilmiştir.

Erken yaşta mesleğe yönlendirme, bir taraftan ülkedeki çocuk işçiliğinin yaygınlaşmasına hizmet ederken, diğer yandan da eğitimin niceliksel ve niteliksel gelişimine de olumsuz etkilerde bulunacaktır.

Türkiye’deki genel ve tarım-dışı işsizlik verilerinin halen yüksek düzeylerde seyrettiği bir dönemde, uluslararası piyasalara yönelik olarak üretim yapan büyük firmaların niteliksiz işgücünden çok nitelikli işgücüne gereksinim duydukları açıktır. Erken yaşta mesleğe yönlendirme ve meslek liselerinin oranını yüzde 65’e çıkarma girişimlerin söz konusu gereksinimin karşılanması için başlatıldığı açıktır.

ÇOCUKLAR ERKEN YAŞTA DERSHANEYE GİTMEK ZORUNDA KALACAKTIR

4+4+4 düzenlemesi ile birinci kademeden (İlkokul) ikinci kademeye (Ortaokul) ve üçüncü kademeye (Lise) yönelecek olan çocukların karşısına erken yaşta dershaneye gitme ve özel dersler alma sorununun çıkması kaçınılmazdır. Çocuklar neredeyse temel eğitimlerinin hemen başlangıcında dershaneye gitmeye ve özel dersler almaya zorlanacaklardır. Bu durum bir yandan çocukların psikolojik gelişimlerine olumsuz etkilerde bulunabilecek, diğer yandan da eğitimde var olan eşitsizliklerin daha da derinleşmesine yol açabilecektir. Gelir düzeyi düşük ailelerin çocuklarının eğitime yeterli düzeyde kaynak ayırmaları mümkün değildir.

Türkiye’de en zengin yüzde 20 ile en fakir yüzde 20’nin arasında eğitim harcamaları bakımından 14 kat fark bulunmaktadır.

Türkiye’de Fen Lisesi öğrencilerinin üçte ikisi ve Anadolu Lisesi öğrencilerinin yarısı nüfusun en zengin yüzde 20’lik diliminden gelmektedir. Buna karşın, her 30 Fen Lisesi öğrencisinden biri ve her 17 Anadolu Lisesi öğrencisinden 1’i halkın en yoksul yüzde 20’lik dilimden gelmektedir.

Bu temel gerçeğe karşın özellikle yoksul ailelerin çocuklarının ikinci dört yıldan sonra mesleki eğitime yönlendirilmesi sağlanarak, sınıf farklılıklarının eğitim sistemi üzerinden daha da belirginleşmesinin önü açılmıştır.

4+4+4 düzenlemesi ile mesleki yönlendirmenin ikinci dört yılı başına çekilmesi nedeniyle özel ders alma ve dershaneye gitme yaşı 8’e kadar düşecektir.

Çocuklara özel dersler aldırma ve dershaneye gönderme, ailelerin geliriyle yakından ilgili olduğundan farklı ekonomik seviyedeki ailelerin çocukları arasında eğitim eşitsizliğini daha da arttıracaktır.

Türkiye’deki aileler çocuklarının eğitimi için ortalama bir OECD ailesine göre gelirleriyle kıyaslandığında iki kat daha fazla para harcamaktadır.

4+4+4 eğitim modelinin gösterdiği en somut gerçek, eğitim sisteminin ve çocuklarımızın ihtiyaçlarından çok, tamamen siyasal ve ideolojik amaçlarla hazırlanan ve yasalaşan düzenleme ile bir kez daha eğitimde ticarileşmenin önünün açılıyor olmasıdır.

Toplumdan ve eğitim örgütlerinden, bilimsel verilerden uzak, onları dışlayarak dayatılan değişikliklerle eğitim sistemi, sonu görünmeyen derin bir karanlığın içine doğru itilmek istenmektedir.

4+4+4 kademeli eğitim sistemi ile eğitimde bir taraftan yoğun bir dönüşüm süreci yaşanırken, diğer taraftan eğitim hakkı kamu hizmeti olmaktan çıkarılarak piyasa ilişkileri içine çekilmiş ve büyük ölçüde ticarileştirilmiştir.

10 yıllık AKP iktidarı, piyasacı ve özelleştirmeyi temel alan eğitim politikaları ile eğitimi ve eğitim sistemini içinden çıkılması zor bir girdabın içine itmektedir. Bir taraftan yoğun siyasi kadrolaşma çabaları sürerken, diğer yandan demokratik, laik, bilimsel ve anadilinde eğitim talepleri görmezden gelinmektedir. Bu talepleri savunanlar, başta Eğitim Sen üye ve yöneticileri olmak üzere, adli ve fiili baskılarla, gözaltı ve tutuklamalarla sindirilmeye çalışılmaktadır.

Eğitimin okulöncesinden yükseköğretime kadar neredeyse bütün kademelerinde yaşanan ticarileştirme ve paralı hale getirilme uygulamaları 2000'li yılların başından bu yana belirgin bir şekilde artmış, AKP'nin iktidara gelmesi ile birlikte hız ve yoğunluk kazanmıştır.

2001 krizi sonrası oluşan siyasal kaos ortamı üzerinden iktidara gelen AKP, iktidarda olduğu 10 yıl boyunca, önceki iktidarların uygulamalarını aşan derecede eğitim alanında ticarileştirme uygulamalarını hızlandırmıştır.

Bütçe içinde sınırlı, ancak sosyal harcamalar içinde önemli bir paya sahip olan eğitim harcamaları, AKP döneminde ihtiyacı karşılayacak düzeyde artırılmamış, okullara ödenek ayrılmaması nedeniyle fiziki altyapıdan, eğitimin niteliğine kadar pek çok alanda yaşanan sorunlar giderek içinden çıkılmaz hale gelmiştir.

Son 10 yıl içinde eğitim bütçesinden yatırımlarına ayrılan pay dört kat azalarak, yoksul halk kesimleri çocuklarının eğitim maliyetini üstlenmek için daha fazla yükümlülük altına girmek zorunda bırakılmıştır.

Son 10 Yılda Halkın Cebinden Yaptığı Eğitim Harcamaları Hızla Artmıştır

AKP'nin iktidarda olduğu son 10 yılda, merkezi hükümetin eğitim finansmanı içindeki payı hızla azalmış, buna karşın hane halkının eğitim harcamaları istikrarlı bir şekilde artmıştır. Başka bir ifade ile merkezi hükümetin eğitim alanındaki kaynak kullanımı düştükçe, halkın cebinden yaptığı eğitim harcamalarının miktarı yükselmiştir.

Geçtiğimiz 10 yıllık dönemde yaşanan ve dikkat çekici olan esas değişiklik, eğitimin finansmanında yerel aktörlerin, özel ya da tüzel kişi ve kuruluşlar ile il özel idareleri gibi yerel idarelerin eğitimin finansmandaki payında görülen artıştır.

2002-2003 Eğitim-Öğretim Yılı'nda ilköğretimde bir öğrenci velisinin yaptığı yıllık eğitim harcaması **720 TL** iken, aradan geçen 10 yıllık dönemde bu rakam **3 bin 200 TL**'yi aşmış, başka bir ifade ile velilerin çocuklarının eğitimi için ceplerinden çıkan para **4,5 kat** artmıştır.

4+4+4 kademeli eğitim uygulaması ile daha da artması beklenen eğitimde ticarileştirme uygulamaları sonucunda velilerin cebinden yapacağı eğitim harcamalarının daha da artması kaçınılmaz görünmektedir.

Eğitime Bütçeden Ayrılan Pay Yetersizdir

AKP'nin iktidarda olduğu son 10 yılın bütçe rakamlarına bakıldığında, artan öğrenci sayısına karşın MEB bütçesinin, ortaya çıkan ihtiyacı karşılayacak kadar artmadığı görülmektedir. AKP iktidarı döneminde Türkiye'nin "çağ atladığını" iddia edenler, borç almak dışında diğer tüm alanlarda olduğu gibi, eğitim politikalarında da sınıfta kalmıştır.

Eğitime bütçeden ayrılan paylar bu durumun en somut kanıtı niteliğindedir. Üstelik eğitimde bütçeden ayrılan payın ortalama %71'i personel harcamalarına ayrılmakta, eğitimin finansmanı büyük ölçüde öğrencilerin, dolayısıyla öğrenci velilerinin omuzlarına yıkılmaktadır.

MEB Bütçe Payı ve Milli Gelire Oranı

Yıllar	MEB Bütçesinin Merkezi Bütçeye Oranı (%)	MEB Bütçesinin Milli Gelire Oranı (%)
2002	7,61	2,66
2003	6,91	2,85
2004	8,53	3,00
2005	9,53	3,07
2006	9,50	2,95
2007	10,42	3,40
2008	10,51	3,13
2009	10,64	2,51
2010	9,80	2,74
2011	10,92	2,81
2012	11,16	2,75

Kaynak: Milli Eğitim İstatistikleri Örgün Eğitim 2011-2012

AKP iktidarı döneminde MEB bütçesinden yatırıma ayrılan pay, yıllar içinde istikrarlı olarak azalmıştır. “Bütçeden en çok payı eğitime ayırıyoruz” ifadesi sadece kuru bir propaganda olarak kalmıştır. Bütçe kaynaklarının büyük bölümü zorunlu harcamalara gitmekte, öğrenci velilerinin ceplerinden yaptıkları eğitim harcamaları sürekli olarak artmaktadır.

MEB Bütçesi ve Eğitim Yatırımına Ayrılan Pay

Yıllar	MEB bütçesi	MEB Yatırım Bütçesi	MEB Bütçesi Yatırım Payı (%)
2002	7 460 991 000	1 281 690 000	17,18
2003	10 179 997 000	1 479 050 000	14,53
2004	12 854 642 000	1 244 150 000	9,68
2005	14 882 259 500	1 230 306 000	8,27
2006	16 568 145 500	1 411 498 000	7,49
2007	21 355 534 000	1 490 000 000	6,98
2008	22.915.565.000	1 296.704.000	5,66
2009	27.446.778.095	1.256.188.195	4,57
2010	28.237.412.000	1.785.327.000	6,32
2011	34.112.163.000	1.995.625.000	5,85
2012	39.169.379.190	2.600.000.000	6,64

Kaynak: Milli Eğitim İstatistikleri Örgün Eğitim 2011-2012

AKP’nin iktidara geldiği 2002 yılında Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinin %17,18’i yatırımlara ayrılırken, 10 yıllık iktidar sürecinde bu pay sürekli azalmış ve 2012 yılında 2002’deki rakamın üçte birine kadar düşmüştür. 2012 yılında MEB bütçesinden yatırımlara ayrılan payın 6,64 olacağı tahmin edilmektedir.

2011-2012 Eğitim-Öğretim Yılı başında hayata geçirilecek olan eğitimde 4+4+4 sisteminin ilk adımı en az 30 milyar TL’ye ihtiyacı olduğu düşünüldüğünde, eğitim yatırımlarına ayrıldığı iddia edilen payın sadece sembolik kalması kaçınılmaz görülmektedir.

Genel bütçeden ve MEB bütçesinden yatırımlarına ayrılan paydaki azalma yurttaşların eğitim maliyetini üstlenmede daha çok yükümlülük altına girdiğini belirgin olarak ortaya koymaktadır.

Eğitim harcamalarının finansman kaynaklarına göre dağılımı, eğitimde maliyetin faturasının her geçen yıl veliye daha çok yüklendiğini, velilerin yaptığı harcamalarda oranın Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerle aynı oranlarda olduğunu göstermektedir.

FATİH PROJESİ: AKP’NİN RANT PROJESİDİR

Başından itibaren usulsüzlük ve şaibe iddiaları ile gündeme gelen Fatih projesi, 4+4+4 düzenlemesinin sonuna adeta iliştirilmiştir. Kendi içinde birçok sorunu barındıran 4+4+4 değişikliğine bir de Fatih Projesi eklenmiş, projenin Kamu İhale Kanunu’na dahil edilmeyeceği kararı alınmıştır. Bu süreç, eğitimdeki sorunların teknolojik gelişmelerin kullanımıyla çözülebileceği yanılsamasını yaratmıştır.

Öğrencilere ücretsiz tablet dağıtımı parolasıyla gündeme getirilen Fatih Projesi, bütün okullardaki sınıfların akıllı tahtalarla donatılması her öğrenciye bir tablet bilgisayar dağıtılması, internet altyapısının kurulması, içerik ve müfredat yazılımlarından oluşmaktadır. Proje kapsamında ilk aşamada sınıflarda kullanılacak akıllı tahtalar ardından 12-15 milyon arasında tablet bilgisayar alımının yapılacağı tahmin edilmektedir.

Birçok branşta öğretmen açığı olan okullardaki öğrencilerin, tablet bilgisayardan izleyeceği bir dersle açığı kapatamayacağı, bunun öğretmen-öğrenci arasındaki yüz yüze iletişimin yerine geçemeyeceği açıktır. Ayrıca bu sözler aynı zamanda öğretmenlerin sınıflarda gerçekleştirdikleri görevin yeri doldurulamaz bir uzmanlık olmadığı vurgusunu da taşımakta ve öğretmenin emeğini de değersizleştirme çabası içermektedir.

Fatih Projesi kapsamındaki akıllı tahtalardan tabletlere, içerik yazılımlarından internete kadar pek çok alanda Kamu İhale Kurumu (KİK) devre dışı bırakılırken, bunun üzerinden yaklaşık 100 milyar liralık rant sağlanması söz konusudur.

Bunun yanı sıra en az 12 milyon öğrenciye dağıtılan tabletle birlikte internet bağlantısı satılması planlanmaktadır. Gelecek 15 yıl içinde aylık bağlantı en düşük 10 TL olarak hesaplandığında, Fatih Projesi ile sadece internet bağlantısı üzerinden 15 milyar dolarlık yeni rant kapısı açılacağı görülmektedir.

Fatih Projesi’yle söz konusu programın öğrencilere para ile satılması gündeme gelecek ve 15 yıl içinde toplamda 10 milyar dolar ile 20 milyar dolar arasındaki paranın velilerden alınması söz konusu olacaktır.

Dünyada bilimsel olarak halen araştırılan ve etkinliği kanıtlanmayan eğitimde bilgisayarlı teknolojilerin kullanımı Türkiye’de okulların ve eğitimin ivedi ihtiyaçları göz ardı edilerek alelacele devreye konulmuştur.

Üstlenici firmaların karını arttırmayı hedefleyen bu projenin eğitim sistemini yeniden yapılandıran bir düzenlemeye yama yapılmasının yanlış bir tutum olduğu yönündeki itirazlar Milli Eğitim Bakanlığı tarafından dikkate alınmamıştır.

Türkiye’nin eğitimde Fatih Projesi gibi rant projelerine değil, eğitim sisteminin gerçek ihtiyaçlarını gözeterek düzenlemelere ihtiyacı vardır.

EĞİTİM SEN, AKP'NİN YENİ EĞİTİM DÜZENİNE SESSİZ VE TEPKİSİZ KALMAYACAKTIR

Eğitim Sen, yasa gündeme geldiği günden itibaren sürdürdüğü mücadelesinden bir an olsun vazgeçmemiş, toplumsal muhalefeti örerek “Çocuklarımıza, geleceğimize sahip çıkalım” diyerek toplumsal muhalefeti örmüştür. Bu yüzdendir ki Genel Sekreterimiz ve Merkez Kadın Sekreterimiz başta olmak üzere birçok yönetici ve üyemiz, bu süreçte yaptığımız eylem ve etkinlikler suç unsuru olarak gösterilerek tutuklanmıştır.

Eğitim Sen, eğitim sisteminde yaşanan ticarileştirme uygulamaları ve eğitimi dinselikleştirme adımlarına karşı toplumun en geniş kesimleri ile birlikte yürütülecek birleşik bir mücadele hattının oluşturulması, “herkese eşit, parasız, laik, bilimsel ve anadilinde eğitim” mücadelesinin güçlenmesi ve toplumsallaşması için bir dizi eylem ve etkinlik kararı almıştır. 4+4+4’ün getirdiği olumsuzluklar ile ilgili olarak, Ağustos ayı içinde, hazırlamış olduğumuz dosya ile emek ve meslek örgütleri, sendikalar ve demokratik kitle örgütlerini ziyaret ederek, geleceğimizi yakından ilgilendiren böylesine önemli bir düzenleme üzerinden ortak bir mücadele hattı oluşturmaya çalışacağız.

Ağustos ayı boyunca yürüteceğimiz ve Eylül ayında yoğunlaşacak hazırlık çalışmalarını Türkiye çapında bütün illerde yürüteceğiz. Bu süreçte:

Eğitim yasasının mağdurları ile bir araya geleceğiz.

“Okulumu geri istiyorum”,

“5 yaşındaki çocuğumu ilkokula göndermiyorum”,

“Herkese eşit, parasız, laik, bilimsel ve anadilinde eğitim istiyoruz” gibi talepler çerçevesinde toplumun tüm kesimleri ile birlikte halk toplantıları, basın açıklamaları, imza kampanyaları vb. etkinliklerle geniş bir kampanya yürüteceğiz.

11 Eylül’de Türkiye’nin dört bir tarafından (Edirne, İzmir, Trabzon ve Diyarbakır) yürüyüş kolları oluşturarak taleplerimizi ve tepkimizi dillendireceğiz.

Yürüyüşler sonrasında “15 Eylül Cumartesi” günü Ankara’da merkezi bir eylem ve basın açıklaması gerçekleştireceğiz.

AKP’nin eğitim biliminin en temel ilkelerini göz ardı ederek hayata geçirmeye çalıştığı 4+4+4 dayatmasına karşı tepkilerimizi, tüm Türkiye çapında kitlesel ve yaygın eylem ve etkinliklerle göstermeye kararlıyız. Milli Eğitim Bakanlığı’nın sürecin başından itibaren taraflı ve yanlış bilgilendirme çalışmalarına karşı herkesi, **çocuklarımızın ve ülkemizin geleceğine hep birlikte sahip çıkmak için ortak taleplerimiz etrafında birleşmeye ve birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.**